

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfinților apostoli Petru și Pavel

Cetele de sfinți sunt cu Mine în coborârea Mea, că Eu nu umblu singur între cer și pământ, între Dumnezeu și om, între om și om când pot să fac aceasta pe pământ, când sunt crezut și așteptat și primit cu însoțitorii Mei din cer și de pe pământ. Amin.

Mă așez în carte cu sfinții Mei, căci patriarhul Enoh, al șaptelea de la Adam, a scris de Mine și de îngerii Mei, a proorocit venirea Mea cu sfinții Mei zicând: «*Vine Domnul cu zecile de mii de sfinți ai Săi*». El a văzut de departe, l-am făcut să vadă peste vreme slava venirii Mele cu sfinții, și a văzut-o cu multul și apoi a mărturisit. Am călătorit cu el prin toate slăvile cerești cât el a fost în trup, și i-am arătat lui lucrarea Mea peste timp și apoi l-am pus să mărturisească, și să rămână pe pământ cele mărturisite de el despre Mine, iar duhul mărturisirii, când el coboară de la Mine peste om, este duh minunat, așa cum Eu le-am spus ucenicilor Mei că mai mult decât cele ce văd ei că fac Eu vor face toți acei ce vor crede în Mine dacă Eu Mă duc la Tatăl pentru ei.

Glăsuiesc pe pământ cuvântul Meu în zi de sobor ceresc al ucenicilor Mei cei de acum două mii de ani și le dau lor bucuria mărturisirii, căci sfinții sunt cei ce L-au mărturisit pe Dumnezeu și pe Fiul lui Dumnezeu peste pământ. Mi-am strâns ucenici prin lucrarea slavei Mele și am umblat cu ei printre cei necredincioși, printre cei ce nu aveau grijă de venirea Mea de la Tatăl. Împlineam sub ochii lor Scripturile care au mărturisit despre venirea Mea îmbrăcat în trup pe pământ, și așa îi ajutam pe ei să cunoască vremea cercetării lor și apoi a mărturisirii despre venirea Mea.

Nu mai este om pe pământ să aibă grijă de venirea Mea la el, de venirea lui spre Mine. Nu știe omul să facă această lucrare. La ucenicii Mei am venit și M-am dovedit lor cu slava Mea și i-am ajutat să aibă grijă de venirea Mea, de Cel ce vine spre om din Tatăl și Se mărturisește Fiu al Tatălui Savaot, precum Tatăl L-a mărturisit pe El prin glasul Lui cel ce umbla pe nori până la urechea omului ca să-l ajute pe om să creadă venirea Mea, și iată, în zilele acestea am grăit cincizeci de ani peste pământ și M-am vestit cu țara venirii Mele și cu cei care M-au auzit grăind în acest timp, și nu mai poate spune omul că nu i-am vestit lui venirea Mea de la Tatăl cu sfinții Mei mărturisitori, după cum este scris de la început. Iată, nu toți vor să priceapă tainele lui Dumnezeu. Nu are omul timp și minte să priceapă ca Dumnezeu, dar Eu încă strig strigare peste pământ și zic, precum este scris: «*Binecuvântați pe Dumnezeu, voi, neamuri de pe pământ, și faceți să se audă glasul Lui; cântați Celui ce S-a suit peste cerul cerului, spre răsărit, Care dă glasul Său cu putere, că minunat este Dumnezeu întru sfinții Săi. Luați învățătură, ca nu cumva să Se mânie Domnul și să pieriți când se va aprinde într-o clipă mânia Lui, căci Domnul vine în văpaie, iar carele Lui sunt mii de mii*». Amin, amin, amin.

– O, Doamne al celor credincioși și sfinți și mărturisitori ai Tăi! O, Doamne, suntem întru venirea Ta. Cu Tine umblăm și acum, căci suntem ucenicii Tăi. Ucenicul nu umblă fără de învățătorul său nici pe cale, nici în lucrul său de ucenic, și fericiți sunt cei ce se fac pe pământ ucenici pentru Tine, trecând din trup în duh pentru ca să se facă ei lucrare a Ta și mângâiere a Ta și templu al Duhului Sfânt, ca să fie ai Tăi, Doamne sărac de ucenici. Dar noi ne-am lăsat ai Tăi pe pământ și Te-am mângâiat, și Te-ai mângâiat cu noi printre cei pământești și trupești când Te purtai cu noi din loc în loc de Ți se ofilea vloga ca unui Dumnezeu ce porți neputințele oamenilor, Doamne. Te făceai minunat dintre noi lucrând peste cei îngâmfați în cugetul lor și dădeai glasul Tău cu putere ca un Dumnezeu Atoatevăzător ale oamenilor de pe pământ. Noi învățam atunci lucrarea uceniciei, iar Tu spuneai că mai mari minuni și fapte vor lucra cei care cred în Tine și în venirea Ta între oameni atunci și acum. Erai tare necăjit când vedeai

îngâmfarea oamenilor care nu știau ce înseamnă Dumnezeu, căci zadarnic Îl pomeneau ei pe Dumnezeu din cărți. Erai tare, tare îndurerat pentru semeția omului care nu se poate lăsa mic și umilit cu viața lui. Noi luminam odată cu lumina Ta și ne era milă de Tine, că n-aveai ce rod să culegi de la om, și abia, abia găseai pe câte cineva mai umilit cu duhul ca să-i dai împotriva păcatelor lui lumina învățăturii Tale cu care ai venit din înălțimile Tatălui la oameni pe pământ, Doamne plin de milă pentru omul rătăcit prin el însuși printre cei rătăciți ca și el. O, Te doare de la îngâmfarea omului, Te doare și tot Te doare, și nu Te poate mângâia omul dacă nu are umilință înăuntrul lui. Te doare, Doamne, de mărirea în care omul singur se așează cu mintea și cu inima lui, și n-ai loc pe pământ cu omul, Doamne Care vii venind mereu, mereu cu sfinții Tăi. Călătoream cu Tine din loc în loc, dar oamenii nu-Ți urmau chemarea ca să se facă ucenici ai Tăi. Cel ce nu se face ucenic, acela nu Te urmează, căci cei următori Ție trebuie să fie ca Tine, să lucreze ca Tine, și să mărturisească apoi prin lumina Ta din ei și de peste ei, așa cum Tatăl lumina peste Tine cu lucrarea Sa și cu împlinirea ei.

O, cum să facem să se prindă de om taina lucrării de ucenic, Doamne? O, ești tare, tare lipsit de ucenici, iar pământul e mare în lung și în lat, dar cei mici ai Tăi și ai noștri au făcut să alerge cuvântul Tău repede, au făcut să se audă glasul Tău cu putere peste cei ce Te cunosc din cărți din neam în neam, au făcut aceștia cartea cuvântului Tău de peste ei și au înmulțit-o peste oameni ca să Te auzi Tu de la margini la margini peste pământ mai înainte de ziua cea mare a slavei Tale când cu sfinții Tăi peste cei sfinți Te vei slăvi și Te vei mărturisi cu ei, cu cei ce se fac ucenici ai Tăi la venirea Ta cea de acum. O, sunt tare, tare lipsiți de puteri cei ce Te vestesc cu cuvântul peste pământ, căci cu Tine numai săracii trag, numai cei ce nu au puteri să se facă uriași și să se îngâmfe apoi cu bogăția cea rușinoasă a slavei trecătoare, care ca iarba ce se ofilește și se aruncă în foc, așa trece, așa se sfârșește slava omului trecător care nu cunoaște duhul de ucenic al Tău între cei ce cred în Tine pe pământ. Cuvântul nostru din ziua care ne sârbătorește ca ucenici și sfinți ai Tăi este cuvântul cu care Îți mângâiem multa și mereu durerea Ta, căci Tu ești Cel ce tot mereu cauți drahma cea pierdută, și nimeni cu adevărat nu Te ajută pe pământ s-o găsești și apoi să Te bucuri cu sfinții Tăi, care sunt casa Ta.

Se face mare omul pe pământ, și apoi își pierde viața prin mărirea lui, și plâng cei ce pier, plâng mereu apoi, plâng și iar plâng pentru viața lor pierdută pe pământ, căci duhul care îl stăpânește pe om este duhul îngâmfarii omenești, Doamne. Iată, în curțile Tale se pomenește peste trei zile sufletul celui plecat din trup acum un an din neamul celor ce au stăpânit cu numele lor pământul alegerii Tale cel dintru început ca să fie loc al slavei cuvântului Tău, al grădiniței care poartă peste ea glasul strigătului Tău după om. Acest sufletel suspină îndurerat, căci pe pământ n-a putut să scape din mreaja duhului îngâmfarii și al mării trecătoare, iar acum el suspină, și dă să se răcorească prin duhul mărturisirii, Doamne. Suntem cu el, noi, ucenicii Tăi, căci îngerii Tăi l-au apropiat pe el de ziua când își are pomenirea înaintea Ta de către cei ce sunt poporul cuvântului Tău. Să-i dăm răcoare lui, Doamne. Amin, amin, amin.

– Voi, ucenici ai Mei pentru că ați urmat Mie pe pământ, lucrați, iubiți, lucrați lucrarea Mea peste pământ ca și în cer, că-Mi sunteți ucenici, iar Eu, Domnul, privesc și Îmi alin duhul îndurerat, adânc îndurerat. Amin.

– O, Doamne, noi, ucenicii Tăi, lucrăm ca Tine. Tu ai luat cheile morții și ale iadului, iar nouă ne-ai dat cheile împărăției cerurilor ca să fim mărturisitori ai Tăi și să le spunem tuturor că Tu ești Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel viu în vecii vecilor, că Tu ești Mielul Cel junghiat și că Tu ești Mântuitorul celor ce Îți urmează. Îi dăm glas sufletului care va fi să mărturisească despre el, despre Tine, Doamne, și despre lucrarea cuvântului Tău peste pământ. Amin.

– Stau așezat de către îngeri înaintea Ta și înaintea ucenicilor Tăi cei doisprezece și înaintea celor ce mărturisesc azi ca ucenici ai Tăi, Iisuse Doamne. Stau înmărmurit de slava Ta cea nevăzută de pe pământ peste unșii Tăi care poartă lucrarea cuvântului Tău de la gura Ta până la urechea omului. N-am voit să știu pe pământ cât am stat, n-am voit să mă alătur cu viața

și cu fapta de slava aceasta a Ta pe pământ, de care a știut și neamul meu cel după trup. Îngerul Tău mi-a luat sufletul din trup acum un an și m-a adus înaintea divanului Tău. N-am avut ce să-Ți aduc pentru viața mea. Am fost îngâmfat pe pământ, iar Tu nu mi-ai primit nici o jertfă pe care eu ziceam că o aduc înaintea Ta, căci «Domnul, celor mândri le stă împotriva», după cum este scris. Plâng cu usturime când văd în timp câte jertfe ai primit, și de la cei bogați, și de la cei săraci, dar mie nu mi-ai primit, și mă doare fără de mângâiere că n-am agoniseală de la viața mea de pe pământ. Ai voit să mă scrii și pe mine în cer cu jertfă bineplăcută Ție, dar eu nu Te-am iubit, nu Te-am miluit, ci Ți-am cerut dreptul meu când am lăsat pământul Tău cel ales, de moștenire Ție, după cum și era. Te-am supărat atunci, iar Tu ai rostit în dreptul meu cuvânt proorocesc că mă vei lua de pe pământ pentru neîubirea mea, pentru neascultarea mea de Tine, și apoi eu i-am prigonit pe cei aleși ai Tăi. La sfârșitul meu pe pământ Ți-am adus durere mare și m-am atins cu ură, cu grăire de rău și cu amenințare peste cei ce Te poartă cuvânt peste pământ și peste poporul Tău, căci m-am crezut în stare să fac aceasta. Văd acum cât de puternic stai Tu de veghe peste ei și cum strigi pentru ei cu cuvântul Scripturii, zicând: «Nu vicleniți împotriva profeților Mei». Eu însă n-am voit să împlinesc așa, și le spun tuturor să nu facă acest mare păcat, și le spun că îngâmfarea este cel mai potrivnic păcat împotriva vieții omului pe pământ și apoi când el își lasă trupul după ce se hrănește pe pământ cu duhul măririi slavei deșarte, cu păcatul închinării la acest idol, căci cel mai mare idol este mintea omenească în care încap semeția omului, duhul care îl bucură și îl hrănește pe om pe pământ. Ca să-Ți cer iertare acum fiindcă am fost necredincios, lipsit de faptă sfântă și plin de semeție, eu știu că Tu ești Cel ce știi judecățile Tale și că vei lucra după voia Ta. Îi rog însă pe cei disprețuiți de mine pe pământ, care sunt cărare a Ta cu cuvântul strigării Tale peste vii și peste morți, îi rog să-mi fie de mijlocire înaintea Ta, că ei sunt cu mare trecere la Tine, iar Tu ești Judecător drept, și ești bun cu ei, cu cei ce Te iubesc după voia Ta. La toți cei de pe pământ care iau de la ei cuvântul Tău, le spun de aici că e mare prăpastie pentru suflet mărirea cea de pe pământ a omului, căci ea îl desparte de tot pe om de Dumnezeu pe pământ și în cer, fiindcă Domnului nu-I poate sluji nimeni cu jumătatea. Le spun tuturor să Te caute cu mare umilință de duh, și tot așa să și trăiască între toți oamenii, că eu numai măriri am căutat pe pământ, și atât de puțin m-am gândit la răspunsul pe care acum trebuie să-l dau înaintea Ta, Iisuse Doamne, iar acum, iată, gol mă aflu și fără de sprijin. Nu pot și nu știu ce-aș mai putea spune. Stau descoperit înaintea Ta și mă văd fără rod. Primește pentru mine mijlocirea aleșilor Tăi de pe pământ, și pentru rugăciunile lor fă Tu milă cu mine, Iisuse Doamne. Amin.

– O, ucenici iubiți, mare este înaintea Mea duhul mijlocitor pentru om, duhul cel iubitor de oameni, căci oamenii sunt fără de minte, săracii. Cât ar fi omul de învățat și de mare pe pământ, când Eu nu încap cu fața Mea în el, omul este fără de minte, bietul de el. Mintea înseamnă mare minune când omul are minte. Duhul lui Dumnezeu este adevărata minte în om, în omul cel sărac cu duhul lui. Când Eu v-am ales pe voi ca să-Mi fiți ucenici, nu M-am uitat după om cu rang și cu slavă pământească, ci M-am apropiat de cei săraci cu duhul, de cei umiliți cu mintea și curați cu inima, căci altfel Eu nu pot să lucrez peste om, și v-am spus apoi că tot ce veți lega pe pământ, legat va fi și în cer, și tot ce veți dezlega pe pământ, dezlegat va fi și în cer. O, e mare și adâncă taina lucrării de ucenic. O, sunt tare, tare lipsit de ucenici. Sunt tare, tare lipsit de puteri, căci puterea Mea pe pământ este să-Mi fie ucenicii. Eu trebuia să am mulți, mulți ucenici acum, la venirea Mea, dar toți își caută ale lor, chiar și lângă Mine dacă pot aceasta, iar Eu sunt lipsit de ucenici, și Mă ajut cu cei săraci cu duhul și mari cu umilința și cu credința lor în venirea Mea, și cu care Mi-am putut lucra cartea cuvântului Meu din vremea aceasta de venire a Mea.

O, popor al cuvântului Meu, învață, și nu sta din învățat. Îmbrățișează-te și stai îmbrățișat cu cuvântul Meu și împlinește-l pe el, și iubește viața cu călăuză, că numai așa poți să-Mi fii Mie ucenic. Lucrează mult pentru Domnul tău, lucrează pentru Mine, ca să lucrez Eu pentru toate cele pentru Mine și pentru tine. O, sunt tare, tare părăsit de om! O, sunt tare, tare pedepsit de om!

Abia își mai aduce omul aminte de Mine, căci cine nu petrece cu Mine viața sa, acela face așa pentru că nu Mă iubește și își face numai voia sa. Cel ce își face voia sa, acela nu are iubire, iar cel ce face voia altuia, face așa pentru că are duhul iubirii, duhul mângâierii, iar când el revarsă în părți acest duh, din pricina iubirii din el lucrează el așa, și iată, așa lucrare are iubirea din om, lucrare care nu poate spune nu nimănui. Omul însă nu este deprins așa, iar Eu sunt prea părăsit de om înăuntrul său și în afara sa. Cel ce nu Mă vrea peste el, acela Mă vrea să-i fiu doar argat, Mă vrea să-l ajut în cele ale lui, căci omul numai aceasta știe că trebuie să facă Dumnezeu pentru el, și iată cât de îndurerat sunt, o, popor al cuvântului Meu, și te rog cu mare dor, împlinește tu tot cuvântul Meu, ajută-Mă tu cu împlinirea lui de peste tine, ca să te scrie îngerii Mei între cei ce Îl iubesc pe Dumnezeu, și ca să-Mi găsesc cu multul plăcerea în tine, și ca să stau la masa ta cu sfinții Mei, și să am ce lua de pe ea când sunt cu tine.

O, popor învățat și hrănit din cer! Arată-i tu cerului și arată-i omului rătăcit cu iubirea lui, arată-i iubirea ta de Dumnezeu și viața ta cerească în curțile Domnului în toată vremea ta cu Dumnezeu, căci viața este cea care strălucește departe și de departe și care primește în trupul ei duh dătător de viață, duh din Duhul Meu și numai din Duhul Meu și nu din duhul lumii, Duh Sfânt, așa cum ucenicii Mei au primit de la Mine pe Duhul Sfânt și L-au pus pe El viață în cei ce L-au primit, și au strălucit apoi cu viața lor înaintea celor străini de Dumnezeu pe pământ, poporul Meu. Amin, amin, amin.

26-06/12-07-2006